

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3164

Vineri 24 decembrie 1954

4 PAGINI — 20 BANI

In interiorul ziarului:

Marla Banu — Te-ți vorbești... America! (pag. 2-a).

A. Croitoru — In jurul uzinei (pag. 2-a).

Note: Este oare normal neglijența?... Birocrație și nepăsare; I.F.E.T. coș... (pag. 2-3).

Deputați laburisti cer revizuirea acordului... care permite S.U.A. să aibă baze aeriene in Anglia (pag. 3-a).

Silvia Podină — Din carnetul de drum al scriitorului... Insemnări dintr-o gospodărie colectivă de pe Valea Someșului (pag. 3-a).

In numele infloririi artelor și culturii... să apărăm pacea! — Adunarea oamenilor de teatru din Capitală (pag. 3-a).

Conf. univ. Tôth Imre — Intărind patria... slujim cauza păcii (pag. 3-a).

In fața unei grave răspunderi... Revista presei franceze (pag. 4-a).

Vii dezbateri în Adunarea Națională franceză (pag. 4-a).

Doi conducători ai serviciului de spionaj... vest-german au cerut azil în R.D. Germană (pag. 4-a).

Sesiunea Comitetului pentru Intregirea Chinei... al Consiliului Consultativ Politic Popular (pag. 4-a).

Un puternic ajutor pentru S.M.T.-uri și gospodăriile agricole de stat

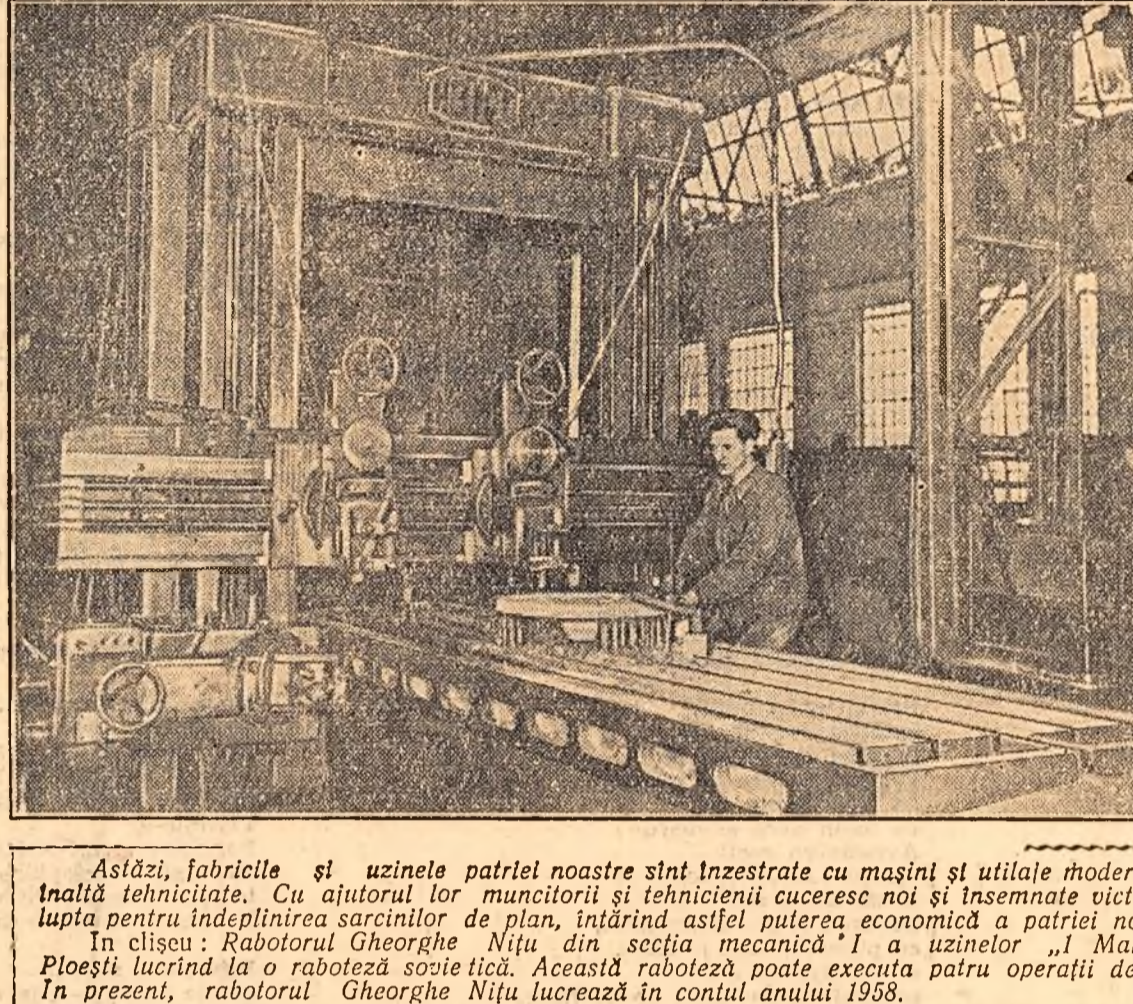
Muncind cu însufletire, oamenii muncii din agricultură au obținut în cursul acestui an succese însemnate în îndeplinirea sarcinilor...

Atelierul de reparații, de spiritul de disciplină în muncă și dirigența în înălțarea...

La casa de cultură din Orăștie

ORĂȘTIE (coresp. „Scinteia”). — Pe lângă casa rațională de cultură din Orăștie funcționează de câteva luni un cerc de balet și alături de artă plastică.

Folosind tehnica nouă

Astăzi, fabricile și uzinele patriei noastre sînt înzestrate cu mașini și utilaje moderne, de înaltă tehnicitate.

Realizările pescarilor din Jurilovca

Intreprinderea Piscicolă Jurilovca din raionul Istria, regiunea Constanța, și-a îndeplinit planul anual...

Partidul și guvernul se preocupă cu toată grija de pregătirea condițiilor necesare pentru ca în anul viitor...

Creșterea traficului de mărfuri în portul Constanța

Anul acesta, traficul de mărfuri al portului Constanța a înregistrat o simțitoare creștere față de nivelul atins în anul 1953.

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

BACĂU (coresp. „Scinteia”). — Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la fabrica textilă „Proletarii” din Bacău...

Un rol de o însemnată în cadrul pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară...

Locuințe date în folosință la Rîmnici Vilcea

Primul bloc muncitoresc, din cele trei care se construiesc pentru colectivul fabricii de plăci „A 5-a aniversare a R.P.R.”...

Primele sute de tone de cărbune peste plan

URICANI (coresp. „Scinteia”). — În 1946, cîteva grupe de mineri de la Lupeni au pornit în sus, pe Valea Jiului...

De asemenea conducerea întreprinderilor are datoria să ajute echipele la înălțarea oricărui greutăți tehnice și organizatorice...

Noi terenuri destelenite

IAȘI (redacția ziarului „Flacăra Iașului”). — Folosind timpul pierdut din ultimele zile, conducerea S.M.T.-Pașcani...

20 de întreprinderi brăilene

BRĂILA (coresp. „Scinteia”). — Mille de muncitori, ingineri și tehnicieni din fabricile și uzinele orașului Brăila...

Acastă acțiune scoate în evidență și mai puternic rolul conducător al clasei muncitoare, al industriei socialiste...

Pe lângă...

Pe lângă muncitorii din fabrici și uzine, în rândurile muncitorilor din industria și în rândurile muncitorilor din agricultură...

SĂRBĂTOAREA CELOR MICI

Intr-una din zile, întorcîndu-se de la școală, cîteva copii s-au oprit deodată în fața unei vitrine.

La una din vitrinele Bazarului copiilor din B-dul Magheru

Expoziția de acuarelă, fotografii și grafică

Miercuri după-amiază în sala Dalles a avut loc deschiderea expoziției de acuarelă, fotografii și grafică...

Noi asociații de producție ale țăranilor muncitori

REȘIȚA. — În comuna Măureni, raionul Reșița, se cultiva de mulți ani sfecla de zahăr și tutunul...

germani, uniți în asociație, sînt hotărîți ca, prin muncă înfrîntă, să sporească producția de sfeclă de zahăr.

CRAIOVA. — În ultimul timp în raionul Corabia au luat ființă mai multe asociații simple pentru cultivarea bumbacului.

Există în Capitală un loc unde copii sînt aceluia care pregătesc serbarea Populiului de iarnă...

In tot acest timp, la multe întreprinderi din Capitală, echipele artistice pregătesc programe pentru serbarea Populiului de iarnă.

Prilej de adevărată desfășurare, de amintiri care nu se vor șterge din minte multe zile, sărbătorirea Populiului de iarnă este așteptată cu multă nerăbdare de copiii patriei noastre.

Ție-ți vorbesc, Americă!

IN JURUL UZINEI

Ție-ți vorbesc, Americă, ție. Ochiul tău neliniștit și privește, fața ta limpede — fără de fard — o privește. Nu cu America pumnului și a lînșajului, nu cu vrăjitoarea ce mină sabatul drăcesc al miliardelor, ci cu tine, Americă simplă, vorbesc.

Băieții și fetele tale vin de la lucru, din birouri și fabrici. Străzile, gările, autobuzele, orașul întreg e plin de băieți și de fete ca ei. Ți aștept. E seară. Ai pus mîncarea pe sobă, la încălzit. Pe mușama strălucesc farfurile. Și ei vin. Cel mic mîncină în grabă. Frații fac glume. El neacăse. El împinge farfuria de-o parte și se ridică. Udă pleptenește, și-l trece prin chica rebelă. Îi vezi în ogîndă chipu-nordat, chipul lui dulce și cunoscut, așa cum nimic pe lume nu cunoști mai adine. Și iată, pe fața lui de copil, de bărbat, a apărut ceva nou, străluc și puternic. Tu știi. Înțelegi. Dar nu spun nimic. — Hello, mama! — Și pleacă.

Tîrziu, cînd ai casei au adormit, cînd ai sfîrșit de rîndul și spălat, te strecoi încet, afară, pe mica verandă. O creangă străvezie strălucind spre tine. Mîncase a noapte de mai, a pămînt ălb și cald. Îți amintești. Fiecare fibră din tine își amintește și vibrează sfîșietor și lin ca o vioară. Într-o noapte ca asta, de mult, și totuși atît de aproape, ca ieri, te-a luat în brațe, te-a ridicat valul năpraznie al fericiții. Înflă oară — umerii omului drag, părul lui, degetele voastre înlăpuite, inimile ca două păsări prea mari, amiețe, gata să spargă pereții, să se arunce în spații. Și acum e rîndul mezinului tău... Tot așa miroase brazdele ălbă, coapte, și o creangă străvezie de liliac strălucă ca un izvor de lumină. Noapte. Mama stă pe verandă, cu spatele lipit de peretele casei (casa lor, cumpărată în rate, după ani de muncă și lipsuri, casa lor, în care-a venit pe lume ultimul fiu) și mama în centrul micului ei univers și se gîndește la trecătoarele clipe de fericire, smulse sărăciei și bolilor, la existența lor turture, amenințată. Fetele ei ei trece un nor. Zîmbetul dinaintea s-a șters. Ce se va alege din tot? Ce vor să facă din micul ei univers? În mijlocul lui stă casa, în casă stă inima ei, ca un fruct, în fruct stau simburii deopotrivă culcați în găoaie.

De ce vor să rupă fructu-n bucați? De ce vor s-arunce bucați din inima ei pe mări de sînge, în țări străine? Cine, cine vrea asta? Spune la radio, spune-n ziare numai așa: — „O să-l punem cu botul pe labe pe ce de peste oceane! O să-l dăm noi o lecție, o să le arăăm noi cine-l America!” — „Acolo”, spun senatorii și generalii, „Acolo”, spun reclamele și placardele, „Acolo”, spun cîntecetele și strigătele — și-ți arată cu degetul departe spre tînicile pămînturi din răsăritul Europei — „Acolo, Americă, ia aminte, se pregătește bomba atomică, Europa se pregătește să vină la tine, să-ți rupă liliacul din rădăcină, să-ți împrăștie inima. Să le-o luăm înainte! Să prefacem țările lor în pustiu pentru ca, la tine-n grădină, liliacul să înflorească în floarea primăvară.”

O, mamă, mamă, o, Americă simplă! Minciuna e necolăcit în jurul lui și tu nu simți. Minciuna se-asează ca oaspe, la tine, la cină, mînuicînd în vasele tale și tu n-o vezi. La temelia căminului tău își clocește ca puii și tu nu știi. Sub căpătîiul copiilor tăi zace minciuna și tu nu te cutremuri.

Acum, în ceasul acesta de liniște, cînd stai pe banca de lîngă ușa casei tale, cînd palmele tale asprite de muncă se odihnesc culcate în poală, cînd ochii tăi blînzi și neliniștiți scrutează noaptea diafană de mai, deschide-te toată luminii de vis ce pogoră. — Intinse continente plutesc pe-oceanee-albastre, întunecate, ale planetelor, ca niște frunze mari de smaragd, întinse pămînturi și ape, ogîndite-n pupilele ochilor tăi, se string, se string și se-adună ca-n basmul veșnic adevărat al copilăriei, se string și se-adună, pînă rămîne numai mîduva lor, numai o insulă mică, un pom, o fîntînă, și-o mică casă, și-o oamenii, și-un cerdac împrejur.

Ce sînt distanțele? Ce sînt oceanele? Vremea în care trăim le înghite.

MARIA BANUȘ

Amăgire și fum, depărtările — amăgire și fum. Europa-i adă, aproape de tine, o peste drum, o vecină, o casă vecină, o femeie vecină pe care nu o cunoști.

Nici acolo femeia nu doarme, nu poate să doarmă. Uite-o cum deschide ușa, cum se strecoară afară, cum își lipește fruntea de stîlpul cerdacului. Caldă e noaptea diafană de mai dar ea își strînge, înfiorată și, în jurul umierilor rotunzi și puternici. Pomeții ei largi strălucesc. Părul ei, lîns pieptănat, lucește-n lumină difuză a lunii. Bazele ei cărnose tremură ușor întredeschise. Pieptul se ridică, se lasă. Ce groază s-i așfiat somnul și a gonit-o afară în noaptea? Ce vis spîmîntător a văsat?

Vai mie, vai mie care îl știu. Vai mie care ascult glasul lăuntric ce-mi poruncește: Arată-l! Cîel unde e omul care să poată rosti asemenea lucruri înfricoșate, și să nu se prefacă, el însuși, într-o stană-a durerii?

Era cu ani înainte, înaintea acestui vis, înaintea acestei nopți: Femeia avusese-un bărbat cu fața severă, cu mîini bune și marl. Avusese-un copil, așa cum sint foți copii la un an și puțin: durduț și cuiva caraghios, cu piciorușe cam strimbe, dar pentru ea era cel mai frumos copil de pe lume. Avusese-o odale cu fotografiile pe pereți, sub mînușchii de busuioac, o cămașă de nou-născut, cu fesoane la guler. Avusese-o fîrtișă simplă împletită cu grîi. Cînd a venit războiul, cînd bărbatul a plecat militar, prima de la el scrisori scurte și curajoase: „Nu-ți fie frică, iubito! Mă-ntorc...” Ea lucra într-o fabrică. Se-ntorcea seara acasă, la bătrînă și la copil. Liliacul-nflorește pe ulița lor, dar nu pentru ea. Apoi războiul a venit mai aproape, pînă-a intrat pe ulița lor, a deschis fîcile lui de oțel și a scos urletul prelung al sirenelor. Într-o zi, după alarmă, cînd se-ntorcea alergînd de la lucru, la căpătîi străzii nu a mai fost nimic, nimic altceva, decît beznă. Cînd s-a trezit, era la o vecină. N-au lăsat-o să-și vadă copilul. L-au bociț, l-au îngropat. Apoi viața a curs. S-a dus iarăși la muncă. Lucra, dormea, mîncă. „Nu-ți fie frică, iubito, mă-ntorc...” Și nu s-a ținut de cuvînt. Totul era cenușe, pe lîmbă cenușe, în sin cenușe. Vremea trecea.

Și într-o zi, din țarina carbonizată, din zgură și piatră, a răsărit ca o minune firul de iarbă. Un vînt subțire sufla și le-atingea frunțile. Alături de inima ei bătea larăși inima unui bărbat. Și larăși, în brațele ei puternice-a strîns trupul omului drag și iar a zîmbit depărtărilor. Erau săraci, dar plini de îndrăzneală. S-au aruncat nebușeste în muncă. Au înfipt țîrnăcopul. Au azvîrlit molozul de-o parte. Au cărat roabe-nărcate cu var și ciment. Au adus trunchiuri de brad de la mari depozitari. Au ridicat schele. Palmele singerau. Umerii le atîrnau ca de plumb. Dar ei au strîns dinții. Și-au îndreptat șalele. Au zidit mai departe. Au înviat zîmzeturile mașinilor în fabrica arșă, foșnetul popilor în parcul orașului, cîntecul focului în vatra cea nouă. Cu mîinile lor au ridicat pe locul pustiu un cămin al speranței. Și a venit și noaptea cînd întînsă pe patul îngust a simțit că-n pîntecul ei copilul se mișcă. Săteta necănită, scăldată-ntr-o sudoare de gheață, și simțea cum deasupra ei se înalță valul năpraznie al fericiții.

O, mamă, mamă, o, Americă simplă, să nu-ți fie dat să cunoști vreodată gustul acesta al fericiții amestecat cu cenușe și sînge. Să nu-ți fie dat să trăiești

neliniștea sumbră a iervirii și nici plătirea-n lumină a celei ce a purtat odată pe plept platra mormîntului.

O, mamă, mamă, să nu visezi visele ei.

Se făcea că din beciul casei lor de demult, urcă din întunerii, pe scări, copilul ei de demult, care nu mai există, urcă spre dreptunghi-norșit al girileiului cu porți desăcute, urcă pas cu pas, așa cum face-un copil de doi ani, pînănd amîndouă piciorușele pe fiece treaptă. E îmbrăcat în cămașa lui cu feston, care nu mai există. Și ea îl așteaptă, sus, la intrare, în capul scării. Îi face semn cu mîna că e acolo dar el alunecă parca pe treptele umede cu piciorușele lui grăsuțe și strimbe și se uită la ea supărat, dar nu cu ochii lui de copil de doi ani, se uită la ea, ci cu ochii bărbatului ei de acum, cu ochii copilului ei de acum care nu s-a născut. Ea întinde mîna. El urcă mereu.

Dar seara se face tot mal' adîncă și el rămîne tot mal' mărunt, tot mal' pierdut la capătul ei. Numai ochii o privesc mereu.

Nu a ăpată din somn, și nici mal' tîrziu. S-a ridicat încet, fără zgomot, să nu-și trezească bărbatul trudit și a leștă afară-n cerdac. Privește-o. Pomeții ei largi strălucesc. Părul ei, lîns pieptănat, lucește-n lumină difuză a lunii. Bazele ei cărnose tremură întredeschise.

Privește-o, mamă, cît de aproape-i de tine. Cîțva pași dec-al face, dec-al coborî cele clive, trepte și-al trece de poarta grădinii, n-ai avert decît mîna să-nînză și ai putea s-o atîngi, ai putea să-i simți umărul rotund și puternic tremurînd sub șalul de lînă, ai putea să-i privești de aproape ochii ei umezi care știu ce-i moartea și învierea și care acum la tine se uită, ție-ți vorbesc.

Nu Europa zvastică și a masacrelor, nu căteana cu ochii injectați, cu masele de fier, cu pete de sînge năclăite pe pieptul lășos, purtată în zgară de negustorii de moarte, de fabricanții și generalii din Wall-Street, nu ea îți va spune-adevărul, Americă simplă, ci numai aceasta, mult încercată, adevărata Europă, cu fața limpede și umană, asemenea ție, dar mai matur plămădită în luptă, mai dirză, mai neliniștită, mai înțeleaptă, mai holărită să apere viața greu cucerită.

Despre ea spun senatorii și generalii că rivnește războiul,

pe ea și-o arată cu degetul zărele și placardele, despre ea se cîntă-n șantauri și se urlă în piețe, asupra ei vor s-arunce căteana turbată s-o sfîșie, împotriva ei vor să-ți asmută copiii, ca s-o lovească. „Europa-i departe”, spun negustorii de moarte. „Lasă furtuna să șuiere decapura capului ei, lasă fulgerul s-o străzinească, lasă căminul ei să se cufunde în crăciunul bombei atomice. Tu, Americă, fii liniștită. Întră în casă, coboară storiurile, aprinde lampa pe mîsuța rotundă, scoate din ghemul de lînă andreiele și tricotează mai departe băiatului tău flanelă-ncepută.”

O, mamă, mamă, o, Americă simplă, eu nu-ți spun nimic altceva, decît adevărul zilelor noastre: lumea e mică, amăgire și fum sînt distanțele, amăgire și fum.

Îngust e oceanul ce ne desparte ca ulița asta — pietruică cu lespezi albite de lună — ce trece-ntr-o două giruri de case. Să nu-ncepă furtuna. Să nu-ncepă trăznitul.

Această înăcără sub care-ar trozni înnegrite și s-ar surruza grinzile acoperișului meu, ar lîngă scări și ferestrele tale, ar trece prin storiurile lăstate și ele-ar cădea prefăcute în scrum, mai ușor ca două arși de flutură. Același cutremur care-ar face pereții căminului meu să se elatine, ar sufla peste creștetul tău, ar răsturna lampa de pe mîsuța rotundă, și din tricoul pe jumătate lucrat, ar rămîne cenușe.

Îngust este drumul ce ne desparte. Nimeni nu poate rupe destinele noastre, în două. În puhoiul care-ar vuli, printre casele noastre, sîngele inimii tale ar curge, amestecat cu sîngele meu.

Sora mea, prietena mea, nu-i prea tîrziu, încă nu-i prea tîrziu. Dasă-te din strînsămintă minciunii. Descolăcește-i din jurul tău trupul de șarpe și ucide-o. Caut-o la temelia căminului tău și ucide-o. Smulge-o de sub căpătîiul celor iubiți și ucide-o. Pentru ca moartea să nu-și pună sărutul pe gura copiilor tăi. Pentru ca în noaptea de mai, mereu și mereu să se-aptice spre tine, străvezile și nevinovată, creanga liliacului tău.

(Din „Gazeta literară” Nr. 39)

Aplauzele nu mai conțineau, chemîndu-i și rechemîndu-i pe artiști la rampă. Printre spectatori din sala clubului se afla și o bătrînă, care aproape uitase să mai aplaude. Ținea mîinile în aer, cu pumnii strînși de emoție, iar în timp ce privea fîntă spre umul din actori, îi întreba pe oamenii din jur: „Ei, ce ziceți, nu-i așa că a fost bine Horaț?” Muncitorii zîmbeau și o aprobau. Știau bine că Iulia se mîndrește cu bărbatul ei, Horaț Ioan, care joacă în echipa maghiară de teatru a fabricii „Teba” din Arad.

Încet, încet, sala de festivități a fabricii s-a golit. Numai Iulia îl mai aștepta pe Ioan să se demachieze. După puțin timp, iată-l că apare. Parcă e întinerit. Așa este el de cîte ori coboară de pe scenă. Pășește țanțos, drept ca bradul, și își mîngie încet muștața îngălbenită de tutun. De necrezut, dar omul acesta are 60 de ani. La „Teba” lucrează ca mecanic de prin 1940, dar a mai muncit ani grei și pe la „Astra”.

După ce au plecat de la club, Ioan și Iulia au mers un timp tăcuți. Dar Ioan avea chef de vorbă.

— Ții tu minie, Iulișca? Înainte, cum ieșeam de la lucru, mă încheideam în casă. Eram tineri și trăiam ruți de lume, ca niște moșnegi. Unde să te duci? La circimile de lîngă fabrică? Acum, alta-i socoteala! În jurul uzinei au răsărit atîtea lucruri noi! Parcă te cheamă și nu-ți mai vine să stai seara în casă. Întinerim, Iulișca, nu-i așa?

Într-adevăr, în jurul fabricii au răsărit, în ultimii ani, sumentede de lucruri noi, care îmbogățesc și învelesc viața muncitorilor. Clubul, în care Horaț Ioan activează ca membru al cercului dramatic, nu este decît unul din aceste lucruri noi. Nu departe de club se află și căminul copiilor.

Cînd intri la cămin ai impresia că pătrunzi într-o lume a copiilor. Jur împrejur, pe pereți, sînt pictate scene de basm. Dulapurile sînt pline de jucării. În fund se înalță micuța scenă pentru teatrul de păpuși, unul din principalele puncte de atracție ale căminului. Adevăta, unele dintre educatoare, pricepute în mînuirea păpușilor, fac să trăiască pe scenă eroii din poveștile atît de iubite de copii. Dar chiar și copiii pregătesc spectacole. Unii preferă să joace în echipa de dansuri rominești și maghiare, alții să recite poezii.

„Iată, tot lîngă uzină, clădirea curată, luminoasă, a dispensarului fabricii. Alături e cantina, pentru care muncitorii vor să construiască într-un nou local, mal' bun; apoi vine popicaria, unde în timpul liber se desfășoară partide pasionante. Toate acestea au fost ridicate în anii regimului democrat-popular, prin munca înfrățiță a muncitorilor romîni și maghiari de la „Teba”.

„Horaț baci a cunoscut și vremele cînd, în jurul uzinei, la margine de maidane pe care copiii descuții băteau mingi de cîrpă, singurele clădiri erau circimile. Își amintește bine cum atunci cînd un muncitor se îmbolnăvea, era asvîrlit în stradă. La poarta fabricii, chiar lîngă locul unde e pus acum așfișul: „Căutați muncitorii”, stăteau în alții aceia, rezemați de grîlă, zeci și zeci de șomeri.

A. CROITORU

Note

Este oare numai neglijență?

În marea majoritate a fabricilor alimentare se pune un accent deosebit pe folosirea cîi mal' deplină a materiei prime în scopul realizării un ei, producții sporite, de bună calitate. Dar din cauza dezinteresului manifestat de conducerea fabricii de marmeladă din Gurahonț, regiunea Arad, numeroase butoaie cu fructe clementine din comuna Borloveni Noi zac de cîteva săptămîni aruncate în gara Crușo-

vă, raionul Almăj-Mehadia. Butoaiele sînt răsturnate în dezordine, deteriorate, amestecate cu noroi și cu fel de fel de gunoale.

Lipsa totală de preocupare pentru transportarea și prelucrarea acestor fructe, (în majoritatea lor pulpe de prune) se vede și din faptul că și în gara Domagrea, raionul Mehadia, se găsesc într-o situație asemănătoare zeci de butoaie aduse din comuna Luncavița.

Aceasta fiind atitudinea conducerii fabricii de marmeladă din Gurahonț, regiunea Arad, față de păstrarea bunurilor populare, se pune în mod firesc întrebarea: este oare aceasta numai neglijență?

Birocrație și nepăsare

În ultimul timp au sosit la redacție cîteva scrisori de la cititorii ziarului, prin care ne informează că, pe unele șantiere de construcții, utilajul nu este îngrijit și reparat la timp.

„Conducerea secției mecanice a sectorului tînel-iesire a Hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicz — ne scrie un corespondent — nu acordă atenție adăpostirii în bune condiții a utilajului și reparării lui. Un tractor K-D-35 stă neadăpostit de șase luni de zile, iar un screper defect, de aproape șapte luni de zile. Din cauza ploilor, aceste utilaje au început să ruginească. Încă din luna aprilie au fost aduse pe șantier un cazan și valțuri pentru o spălătorie mecanică — utilaje care de asemenea stau în ploaie și ruginesc. Obținerea bonurilor de comandă pentru repararea utilajelor pe acest șantier a devenit o problemă datorită birocratismului existent la serviciul planificării, mecanicii pierd cîte o zi întregă ca să obțină un bon de comandă”.

I. F. E. T. codaș

Pînă la începutul lunii decembrie I.F.E.T.-urile din raionul Rădăuți și-au realizat planul doar în proporție de 53%. Rămînerile în urmele realizării plantului la transportul lemnelor: la transportul lemnelor de foc se datorează în mare măsură, activității nesatisfăcătoare depuse de comitetul executiv al sfatului popular raional. Comitetul raional de partid ar trebui să acorde un sprijin mai concret sfatului popular raional și întreprinderilor forestiere în ceea ce privește recuperarea rămînelor în urmă la transportul lemnelor de foc din pădure.

In numele înfloririi artei și culturii, să apărăm pacea!

Adunarea oamenilor de teatru din Capitală

Oamenii de teatru din Capitală s-au întrunit joi dimineață, în sala Teatrului C.C.S., într-o mare adunare consacrată problemei care frământă astăzi cele mai largi părți ale populației țării noastre...

Lucia Sturza Bulandra, laureată al Premiului de Stat, care a spus printre altele: Omenirea este amenințată cu dezastrul unui nou război...

George Vraca, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a spus: În ultimii 40 de ani ai vieții mele am trăit două cumplite războaie...

Artiștii și oamenii de teatru din Capitală au avut loc: artiștii și oamenii de teatru din Capitală...

Adunarea oamenilor de teatru a fost deschisă de artista populară Lucia Sturza Bulandra, laureată al Premiului de Stat, care a spus printre altele: Omenirea este amenințată cu dezastrul unui nou război...

George Vraca, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a spus: În ultimii 40 de ani ai vieții mele am trăit două cumplite războaie...

Artiștii și oamenii de teatru din Capitală au avut loc: artiștii și oamenii de teatru din Capitală...

Artiștii și oamenii de teatru din Capitală au avut loc: artiștii și oamenii de teatru din Capitală...

R.P.R. laureat al Premiului de Stat — figura desprinsă din actualitatea noastră minunată, privește cu încredere într-un viitor însoțit în care tinha, propășirea, dragostea, arta, să nu mai fie niciodată întrecute sau distruse de înspăimântătoarele calamități ale războaielor...

In două rânduri țara noastră a suferit de virful baionetelor prusace — a spus regizorul Ion Sahighian — maestru emerit al artei din R.P.R. Astăzi, 900 de milioane de oameni constituind uriașul front al socialismului, uniți în lupta lor comună...

Alte adunări: La Institutul teologic protestant din Cluj a avut loc o adunare la care au participat conducătorii tuturor cultelor din oras...

Unele hotăriri ale Comisiei centrale de fotbal

Printr-un comunicat al Comisiei centrale de fotbal, echipa Flamura Roșie U.T.A.-Arad a fost declarată campioană a R.P.R. pe anul 1954.

Lucrările Congresului unional al scriitorilor sovietici: MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS În cadrul celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici...

Deputați laburiști cer revizuirea acordului care permite S.U.A. să aibă baze aeriene în Anglia: LONDRA 23 (Agerpres). — La 21 decembrie, o serie de deputați laburiști au cerut în Camera Comunelor revizuirea acordului...

Noi trenuri puse în circulație

În vederea unei deserviri a publicului călător și pentru preîntâmpinarea aglomerației pe liniile de mare trafic, Ministerul Căilor Ferate a luat măsuri să fie puse în plus în circulație, în zilele de 23, 24 și 31 decembrie 1954...

Intărind patria — slujim cauza păcii

Acum zece ani, Armata Sovietică dădea ultimile lovituri hoardelor fasciste. Acum zece ani, milioane și milioane de oameni au ieșit la suprafață din adâncurile întincoase și umede ale adăposturilor. Jur împrejur — ruine, mizerie, foamete, morți...

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. și Teatrul de Stat de Operă: Lăsat-mă să cânt! Național „L. Caragiale“ (Studio); Platon Revizorul; Municipality (L. Caragiale) (Comedia); David Copperfield (ora 19); Studiul Actorilor...

A 10-a aniversare a creării Armatei Populare Vietnameze

HANOI 23 (Agerpres). — La 22 decembrie, poporul vietnamez a sărbătorit cea de a 10-a aniversare a creării Armatei Populare Vietnameze.

Din carnetul de drum al scriitorului

Insemnări dintr-o gospodărie colectivă de pe Valea Someșului

SILVIU PODINA: În ajunul împărțirii grânului, consiliul de conducere i-a adunat pe colectiviștii în sala cea mare de la sediu. Președintele s-a sculat și a început să vorbească. Membrii brigăzii a treia, în frunte cu Bozso Károly...

Vorbele din urmă ale brigadierului mi-au adus aminte de articolul de la gazeta de perete a gospodăriei. Scrie tot de el și intitulat „Să-ți fie drag pământul“!

Bună seara, Tüzes-baci! Bine c-ai venit pe-aci. — Nu, da' ce s-o întâmplat? — Uite, Tüzes-baci, trebuie să fac într-un fel, să nu fim nevoiți să stăm cu tractoarele în loc luni dimineață...

Trăbăteam hotarul satului Cărășeu; șesuri netede, câmp cuprinzi cu ochii nu dai de nici o colină, dar nici răzoare n-ai să vezi. Aici, în Valea Someșului, cam la mijlocul distanței dintre Sătmăre și Șomcuta Mare, se întind taralele gospodăriei colective „Minerul“.

Vii dezbateri în Adunarea Națională franceză

Emoționanta cuvântare a lui Edouard Herriot Presiunile fățșe exercitate de Mendès-France asupra deputațiilor

PARIS 23 (Agerpres). — Cea de a patra zi a dezbaterilor Adunării Naționale franceze a fost o zi deosebit de importantă. Comentarii de presă relevă că toate cuvintele rostite în cursul acestei zile au scos la iveală primejdia care ar amenința Franța în cazul ratificării acordurilor de la Paris.

Deputatul Abelin (partidul catolic — M.P.R.), care a luat primul cuvânt, deși partizan al comunității europene, a reținut cu siguranță că este implicat pentru Franța acordurile de la Paris. Pierre André (republican independent) s-a declarat „un adversar hotărât al acordurilor de la Paris”.

ne fac să pierdem avantajele ce ne erau acordate de acordurile internaționale, ca de pildă, prin acordul de la Potsdam”. În momentul de față Germania este împărțită în două. De o parte, sint cei care vor să reinvie Germania militaristă războinică. Acestora eu nu le pot acorda prietenia mea, întrucât nu pot uita pe frații noștri uciși sau dispăruți. De altă parte, cealaltă Germania, a tineretului, a sindicatelor, a socialiştilor... Nu pot să înțeleg de ce Franța ar veni în ajutorul Germaniei reacționare. Nu pot să înțeleg de ce Franța ar zădărnici eforturile acelor germani care încearcă să ajute Germania să se elibereze de trecutul său militarist.

Sesiunea Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular

PEKIN 23 (Agerpres). — China Nouă La 22 decembrie, sesiunea Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular și-a continuat lucrările. Sesiunea a trecut la discutarea rapoartelor prezentate în ședința din 21 decembrie de către Ciu En-lai, Cen Su-tun și Cien Bo-tziun. În cuvântările lor, membrii Comitetului au aprobat rapoartele, exprimând hotărârea poporului chinez de a elibera Taiwanul.

La 22 decembrie, sesiunea Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular și-a continuat lucrările. Sesiunea a trecut la discutarea rapoartelor prezentate în ședința din 21 decembrie de către Ciu En-lai, Cen Su-tun și Cien Bo-tziun. În cuvântările lor, membrii Comitetului au aprobat rapoartele, exprimând hotărârea poporului chinez de a elibera Taiwanul.

Laureații Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” pe anul 1954

Denis Novell Pritt jurist (Anglia)

Alain Le Căp secretar general al Confederației Generale a Muncii (Franța)

Takin Kodo Hmaing scriitor (Birmania)

Berthold Brecht poet și dramaturg (Germania)

Felix Iversen profesor la universitatea din Helsinki (Finlanda)

Doi conducători ai serviciului de spionaj vest-german au cerut azil în R.D. Germană

BERLIN 23 (Agerpres). — A.D.N. Ministerul Afacerilor Interne al R. D. Germane comunică următoarele: La 16 decembrie 1954 au trecut în sectorul democratic al Berlinului Friedrich Heinz, fost conducător al serviciului de spionaj al departamentului lui Blank, și Jakob Kolb, fost conducător al serviciului de spionaj vest-berlinez al „departamentului lui Blank”.

Există multe motive pentru a presupune că cerurile militare și politice din Germania occidentală intenționează să folosească noile forțe armate nu numai împotriva Răsăritului, ci și, în primul rând, împotriva Occidentului.

Dezvăluirile făcute de Jakob Kolb

BERLIN 23 (Agerpres). — A.D.N. Jakob Kolb, fost conducător al serviciului de spionaj vest-berlinez al „departamentului lui Blank”, a făcut o declarație în care se spune printre altele: Eu, Jakob Kolb, în vîrstă de 33 ani, am fost din 1950 conducătorul serviciului de spionaj vest-berlinez al „departamentului lui Blank”.

Există multe motive pentru a presupune că cerurile militare și politice din Germania occidentală intenționează să folosească noile forțe armate nu numai împotriva Răsăritului, ci și, în primul rând, împotriva Occidentului.

In fața unei grave răspunderi

Intreaga presă franceză se ocupă pe larg de dezbaterile parlamentare în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris. În analiza făcută dezbaterilor din cea de a treia zi, agenția „France Presse” relevă că în rândurile deputațiilor există „o tendință generalizată de abținere de la viitorul vot. Această tendință de abținere ar fi deosebit de marcată în mișcarea republicană populară... La socialişti, transmiterea mai departe agenției, unele personalități, ca Marcel Naegelen și Max Lejeune (fost ministru) adversarii ai oricărei reînarmări germane, și-ar fi manifestat intenția, împreună cu unii din amicii lor, de a nu vota ratificarea.”

Revista presii franceze

care-i sînt puse de textele actualmente în cauză și apoi tema că reînarmarea Germaniei, însoțită sau nu de condiții, să nu compromită definitiv șansele unei eventuale apropieri cu Răsăritul și să se traducă foarte repede printr-o reluare a războiului rece”. „France-Tireur”, folosind o expresie de bursă, subliniază că „acțiunile acordurilor de la Paris sînt în scădere” și vede cauzele acestei „scăderi” în faptul că „acordurile nu satisfac pe nimeni. De aceea, candidații la abținere se înmulțesc într-un ritm destul de rapid. Inceput cu începutul acordurilor de la Paris divizează partidele într-un mod mai puțin acut, dar tot atât de adinc ca și C.D.E.... Abținerea oferă un refugiu nehotărîților care refuză în același timp să voteze acordurile și să se compromită.”

Reprezentanții Partidului Comunist Francez pun în vedere deputațiilor majorității guvernamentale că în fața lor se află o problemă de importanță covârșitoare pentru viitorul Franței și al Europei. În numele poporului, el cer respingerea acordurilor de la Paris și tratativele deputațiilor partidelor burgheze se exercită, din partea susținătorilor din țară și din străinătate, puternice presiuni pentru a le smulge o acceptare respinsă cu indignare de poporul francez.

La rîndul său, ziarul „France-Tireur” constată: „Curentul abținerilor a luat ieri o mare amploare... Desigur că aceasta nu asigură ratificarea.”

După dezbaterile de miercuri din Adunarea Națională, ziarul s-a referit în primul rînd la intervenția pe care Mendès-France a sosit necesar s-o facă pentru a zguduia pe nehotărîți. În acest scop, Mendès-France a dat „cu gravitate și cu hotărîre”, cum a spus el, un avertisment, declarînd că „o slabă majoritate va fi tot atât de gravă ca și o respingere”. Cele mai multe ziare recunosc însă că acest avertisment n-a avut efectul urmărit. „Valul de abțineri care se scîrta la sfîrșitul primei zile a dezbaterilor s-a răspîndit considerabil în Adunarea Națională franceză”, relatează, de exemplu, revista presii franceze transmisă joi dimineața de postul de radio Monte Carlo.

După cum a transmis postul de radio Paris, deși votul final în problema ratificării acordurilor de la Paris era prevăzut pentru ședințele Adunării din timpul zilei de joi, dezbaterile se vor prelungi probabil și în cursul zilei de vineri.

Votul din parlamentul italian în problema ratificării acordurilor de la Paris

ROMA 23 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 23 decembrie au luat sfîrșit dezbaterile în Camera Italiană în legătură cu acordurile de la Paris.

După cum transmite agenția France Presse, acordurile de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale au obținut în parlamentul italian 395 de voturi pentru și 215 voturi contra.

Cuvîntarea rostită de președintele Iugoslaviei în parlamentul indian

NEW DELHI 23 (Agerpres). — Agenția France Presse a transmis cuprinsul cuvîntării rostită la 22 decembrie de președintele Iugoslaviei, Tito, în parlamentul indian. Caracterizînd politica externă a Iugoslaviei, Tito a declarat: „Noi considerăm că există posibilități reale pentru coexistența tuturor statelor cu diferite sisteme politice.”

Interviu acordat de Ollenhauer ziarului „Arbeit und Freiheit”

BERLIN 23 (Agerpres). — A.D.N. Președintele partidului social-democrat din Germania, Ollenhauer, a acordat un interviu ziarului „Arbeit und Freiheit” în care a analizat urmările nefaste pe care le va avea pentru poporul german ratificarea acordurilor de la Paris.

asemenea răspunzător pentru evoluția ulterioară a evenimentelor, care amenință într-o mare măsură șansele de reunificare pacifică și liberă a Germaniei. Partidul social-democrat din Germania are grijă să nu fie absolviți de răspundere acei care, neținînd seama de acest avertisment serios, vor aproba ratificarea acordurilor militare de la Paris și acordul germano-francez cu privire la Saar.

Avanpremiera unui nou film sovietic la Belgrad

BELGRAD 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 decembrie, A. N. Bahaev, impuțernicitul Asociației unionale pentru relații culturale cu străinătatea din U.R.S.S., a organizat pentru reprezentanții vechii republici din Belgrad vizionarea în avanpremieră a noului film tehnicolor sovietic „În seara de sîrbătoare”. La avanpremieră au fost de față peste 200 persoane.

Declarația d-nei A. Moret care a părăsit serviciul de spionaj francez cerind azil în R. Cehoslovacă

PRAGA 23 (Agerpres). Cetecka. La 22 decembrie, în clădirea Agenției Cetecka din Praga, a avut loc o conferință de presă la care d-na Anita Moret, cetățeană franceză, a făcut o declarație în care a arătat de ce a părăsit serviciul de spionaj francez cerind azil în Cehoslovacia.

În ce privește serviciul de spionaj american, mi-am dat seama din propria mea experiență că ei urăsc tot ceea ce poartă numele de democrație populară sau pace. Activitatea tuturor serviciilor de spionaj din țările occidentale nu are alt scop decît răsturnarea guvernelor țărilor de democrație populară, chiar cu prețul unui război.